

Nr 66.

Av herr **Strömberg**, om ökat anslag till yrkesinspektionens omkostnader.

I 1935 års statsverksproposition under riksstatens femte huvudtitel hemställer Kungl. Maj:t om ett anslag å 116,700 kronor till täckandet av yrkesinspektionens omkostnader för budgetåret.

Även om anslaget, som är avsett att täcka behovet av medel för reseersättningarna och expenser, är ett förslagsanslag och således kan i trängande fall överskridas motsvarar detsamma icke vad som erfordras för ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av yrkesinspektionens arbetskrafter. Det har också under de senaste åren fastställts icke med hänsyn till det föreliggande behovet utan närmast av statsfinansiella skäl, vilket medfört att yrkesinspektionen liksom en del andra statliga institutioner tvingats inskränka sin verksamhet i avvaktan på andra och bättre förhållanden.

Sedan numera en sådan förbättring i det statsfinansiella läget inträtt synes en fortsatt begränsning av här berörda anslagspost icke längre vara förenlig med förnuftig hushållning av statens medel. Den stora ökning av antalet olycksfall har alltmer aktualiserat frågan om en effektivisering av yrkesinspektionen. Riksdagen har av regeringen begärt utredning och förslag i detta syfte, men arbetet härmed har på grund av depressionen icke kunnat slutföras. I avvaktan på en sådan utredning, som med all sannolikhet måste leda till förslag om utbyggnad av nuvarande yrkesinspektion, bör det vara en angelägen sak att först utnyttja nu befintliga arbetskrafter.

Yrkesinspektionens arbetsuppgift, som är att söka förebygga olycksfall och ohälsa i arbetet, kräver av sina befattningshavare, att dessa större delen av året måste vistas på tjänsteresor. Genom att reseanslagen beskäras på sätt som skett måste också tjänsteresorna begränsas. Befattningshavarna få sysselsättas med expeditjonsarbete mera än vad som är absolut nödvändigt, ett arbete som skulle kunna utföras av billigare och lämpligare arbetskraft. Det synes minst av allt vara ur sparsamhetssynpunkt motiverat att genom sänkning av reseanslagen ett statens eget organ sättes ur stånd att fullgöra den uppgift, för vilken den huvudsakligast tillkommit.

Beträffande expensmedlen synes även än dessa för yrkesinspektionens vidkommande vara för lågt tilltagna, vilket förhållande även är ägnat att försvåra ett effektivt övervakande av arbetarskyddslagen. Skyddsbilder och ritningar, moderna tekniska instrument och annan utrustning kan i brist på tillräckliga medel icke anskaffas eller förnyas.

Innan denna begränsning i här berörda anslagsposter företogs uppgick, enligt uppgift som erhållits, yrkesinspektionens rese- och expensmedel till cirka 140,000 kronor per år. Denna summa skulle helt visst alltjämt vara

behövlig om yrkesinspektionen med sin nuvarande organisation skulle kunna på ett tillfredsställande sätt fullgöra uppdraget såsom arbetarskyddslagens övervakare.

Med stöd av det anförda tillåter jag mig föreslå,

att riksdagen ville besluta, att det i statsverkspropositionen under riksstatens femte huvudtitel begärda förslagsanslaget till yrkesinspektionens omkostnader å 116,700 kronor måtte för budgetåret 1935/1936 höjas till 140,000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1935.

Gustaf Strömberg.
